

عنوان مقاله:

واکاوی شیوع اپیدمی وبا در باکو و عملکرد دولت روسیه تزاری (۱۸۹۲ میلادی)

محل انتشار:

دو فصلنامه جستارهای تاریخی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسن عبدی - گروه تاریخ، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

جعفر آقازاده - گروه تاریخ، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

سجاد حسینی - گروه تاریخ، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

شهر باکو با توجه به شبکه ریلی گسترده، خط کشتیرانی مدرن و جمعیت زیاد کارگران مهاجر، با شیوع وبا در تاریخ ششم ژوئن ۱۸۹۲، به کانون اصلی این بیماری در منطقه تبدیل شد. در نبود یک سیستم متمرکز مقابله با بیماری های همه گیر و ضعف زیرساخت های بهداشتی، با فرار ۷۵ درصد از مردم هراسان شهر باکو، کل منطقه قفقاز به سرعت درگیر بیماری مسری وبا شد. مسئله این است که وضعیت اپیدمی وبا در سال ۱۸۹۲ در باکو چگونه بود و دولت روسیه چه عملکردی در این مورد داشت؟ هدف اصلی این پژوهش که با رویکرد توصیفی-تحلیلی و بر اساس منابع کتابخانه ای انجام شده است، تبیین شیوع وبای ۱۸۹۲ در باکو و عملکرد دولت روسیه تزاری در این زمینه است. دستاورد این پژوهش نشان می دهد که با آغاز بیماری وبا در ساحل شرقی دریای خزر، دولت روسیه اقدامی برای جلوگیری از رسیدن بیماری به شهر باکو انجام نداد. با رسیدن وبا به شهر باکو که کمبود امکانات بهداشتی و بیمارستانی در آن مشهود بود، مقامات محلی منفعلانه رفتار کرده و اقدامات بهداشتی و درمانی خاصی برای کنترل و درمان بیماری انجام ندادند. درصد بالای مبتلایان و تلفات بیماری در شهر باکو در مقایسه با دیگر مناطق امپراطوری بیانگر عملکرد ضعیف مقامات دولتی در این شهر است. فرار از شهر، واکنش مردم باکو به بیماری وبا و عملکرد ضعیف دولت در مدیریت آن بود که سبب شد این شهر به کانون گسترش این بیماری در قفقاز تبدیل گردد.

کلمات کلیدی:

حکومت روسیه تزاری، قفقاز، باکو، بیماری همه گیر، وبا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1646182>

